

Л.Н. Приступа, д.мед.н., доцент,
therapiasumdu@mail.ru

Дитко В.В., студентка медичного інституту
duasiastar@ukr.net

Сумський державний університет, медичний інститут, м. Суми

ВИХОВНА РОБОТА – НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Поряд із отриманням знань та їх вдосконаленням у формуванні особистості лікаря особливе значення має виховна робота. Для становлення особистості лікаря поряд із генетичними основами, які є ключовими у формуванні інтелектуальних, характерологічних, психологічних особливостей, важливими є виховання в сім'ї, школі, вищому навчальному закладі, а потім – у трудовому колективі. Доцільність комплексного підходу до виховного процесу полягає у необхідності формування цілісної особистості, яка поєднує в собі соціальну зрілість, громадянську відповідальність, високу загальну та професійну культуру. Основними елементами є виховання загальної культури, включаючи культуру зовнішнього обліку поведінки особливо у питаннях взаємовідносин із пацієнтами, принципи та навички медичної деонтології, лікарської етики.

При цьому варто пам'ятати, що значну роль відіграє особистість самих викладачів, які повинні слідувати всьому тому, чому вони самі навчають, поєднуючи в собі «велику довіру з високими вимогами» (А.С. Макаренко).

Основні форми спеціальної освіти (практичні заняття, лекції, семінари) мають бути нерозривно асоційовані із виховною роботою. Так, клінічні лекції – це істинна клінічна школа, яка повинна мати не лише глибокий науковий зміст, а й історичний екскурс проблеми, де необхідно зупинитись на питаннях виховання (зокрема на прикладах передових вчених, лікарів) і світогляду. Так, в цьому плані прикладами можуть бути лікарі-письменники: А.П. Чехов, В.В. Вересаєв, М.А. Булгаков, які в своїх творах представили питання лікарської етики, вчили, як відноситись до хворих, їх рідних, помираючих пацієнтів. Також елементами виховної роботи повинні стати розповіді про корифеїв вітчизняної медицини таких як М.Я. Мудров, С.П. Боткін, В.П. Образцов, Ф.Г. Яновський, М.Д. Стражеско, лікарів земської медицини, медичний працівників на фронтах Великої Вітчизняної війни, в військових госпіталях та в евакогоспіталях тилу. В цьому плані яскравим прикладом для майбутніх лікарів може служити життєвий приклад мого вчителя, вченого-біохіміка, фундатора вітчизняної ензимологічної школи професора К.М. Веремеєнка. Практичні заняття у клініці пови-

нні бути направлені на засвоєння професійних навиків під керівництвом викладача, який повинен допомогти співставити фактичне і вивчене студентами до заняття, що закладає фундамент практичного досвіду, лікарської етики та деонтології.

В основі формування особисті лікаря слід робити акцент на необхідності наявності у кожному лікареві належних знань, вмінь та бажання їх адекватно застосовувати, що в подальшому буде визначати його особистість та сприяти успішній практичній діяльності. Саме бажання та прагнення до максимального виконання свого професійного лікарського обов'язку визначається вихованою ідейною переконаністю та дисциплінованістю у широкому змісті цього слова. Виховання необхідності постійного дотримання всіх елементів дисципліни (дисципліна присутності, дисципліна праці, дисципліна виконання) є обов'язковою умовою успішної лікарської діяльності.

М.В.Жук, канд.філос.наук, доцент,
suny_zhuk@mail.ru

Сумський інститут післядипломної педагогічної освіти, м. Суми

МІЖНАРОДНІ НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА АКТИВІЗАЦІЇ ПАРТНЕРСТВА

1. Для ХХІ століття характерні нові пріоритети – інноваційні моделі розвитку, суспільство знань, економіка знань, освіта протягом життя.

2. Інтеграція навчального закладу до світового освітнього простору є пошуком моделей інноваційного розвитку в навчальному процесі, організації наукової діяльності, залученням студентів до сучасних напрямків наукових досліджень. За цих умов зростає вага факторів транзитивності сучасного досвіду та формування партнерства для спільних проектів.

3. На базі Сумського обласного ІППО 20-21 лютого було апробовано новий формат міжнародної наукової конференції для студентів, магістрів, молодих вчених та науковців «Інноваційний розвиток суспільства за умов кросс-культурних взаємодій», яку було приурочено року міжкультурного діалогу в ЄС (2008 р.). Особливістю конференції був її міждисциплінарний характер. Мабуть саме це визвало особливу зацікавленість учасників. На конференції було подано 450 доповідей (з них 50 - з університетів Канади, Польщі, Російської Федерації, окремо хотілося б відмітити участь представників інституту стратегічних досліджень Норвегії), 110 чоловік взяло безпосередню участь в роботі конференції, серед них були молоді дослідни-